

Agnieszka Herman - wiersze z tomiku „Tło”

Agnieszka Herman, fot. arch. autorki

Agnieszka Herman (www.agnieszkaherman.pl) – poetka, autorka okładek książek. Wydała pięć tomików poetyckich *Wybuchło słońce* (WKMS, 1990), *Zapisałam światłem* (Wydawnictwo Magazynu Literackiego, 1995), *Jesienią najtrudniej iść środkiem dnia* (Nowy Świat, 2015), *Punkt przecięcia* (NigitinGel, 2018) – wiersze zebrane, wydane w języku bułgarskim w tłumaczeniu Łyczczara Seliaszki i *Tło* (Issa Books, 2019). Jej wiersze znajdują się w licznych antologiach krajowych i zagranicznych. Uczestniczka międzynarodowych festiwali poetyckich m.in. w Polsce, Bułgarii, na Ukrainie i w

Turcji. Jej wiersze i haiku tłumaczone były m.in. na języki angielski, japoński, bułgarski, turecki i ukraiński. Finalistka Orfeusza - Nagrody Poetyckiej im. K.I. Gałczyńskiego 2020 za tom *Tłó*, zwyciężyła w głosowaniu internautów oraz uczestników gali przyznania nagród. O jej twórczości pisali m.in. prof. Jarosław Ławski, Anna Janko, Krzysztof Karasek, Janusz Nowak, Zdzisław Antolski, Leszek Żuliński, a także Agnieszka Osiecka. Jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Haiku - Polskie Stowarzyszenie Haiku.

tłem niech będzie łóżko

z drewnianym zagłówkiem.

stara kobieta wzywa mamę.

sąsiadki siedzą wokół

i opowiadają światu o leżącej.

*

szttywnymi palcami

przekładają paciorki różańca.

*

z zawodzeń

z prostych zdań

powstaje

drabina do nieba.

*

tłem niech będą lustra

w zakładzie fryzjerskim.

kobieta

wyciąga spinki z siwego koka.

odkłada okulary.

*

włosy do pasa

genetyczny posag,

duma rodziców i ciotek.

ogon komety,

za którym hipnotycznie

sunęli mężczyźni.

*

młoda fryzjerka nie chce dotykać

martwych lat. szeptem

prosi koleżankę o zastępstwo.

*

tłem niech będzie nadmorska plaża

nie ma takich samych liści na drzewie,

traw, płatków śniegu,

różne są ziarenka piasku.

*

pod rozgwieżdzonym niebem

przesypuję pytania

z garści do garści.

*

tłem niech będzie głuchy odgłos

ciała uderzającego o ziemię.

dąb, bohater mojego krajobrazu

ćwiartowany przed śmiercią

gałąź po gałęzi.

*

ja sierota, ptaki sieroty,

i żółty, co wisiał nad dębem.

*

tłem niech będzie spokój

dwudziestoletnia Józefa wraca do Polski

po wojnie razem z wojskiem i ruskimi.

nigdy jednak nie mówi inaczej niż sojusznicy.

nigdy źle. i tak by nikt nie uwierzył.

mieszkanie na Mokotowie wypełnia kwiatami

i modlitwami do boga pokoju.

*

*dzieciom nadaje imiona na jego cześć
Miro-sława i Sławo-mir.*

*

tłem niech będzie dym z papierosa.

nierówna wstążka unosząca się w górę.

kiedy związki powstają w niebie

cały świat słyszy bicie ich serc.

w jego rytm układają się krajobrazy.

wieją wiatry, rodzą się pieśni.

*

samotni oddychają

tym samym powietrzem.

*

zarazić się miłością jak ospą.

*

tłem niech będzie sen

mam czapkę z tysiąca motyli.

roją się nad głową.

trzepią aksamitnymi skrzydłami.

uśmiecham się do odbicia

w wystawowych szybach.

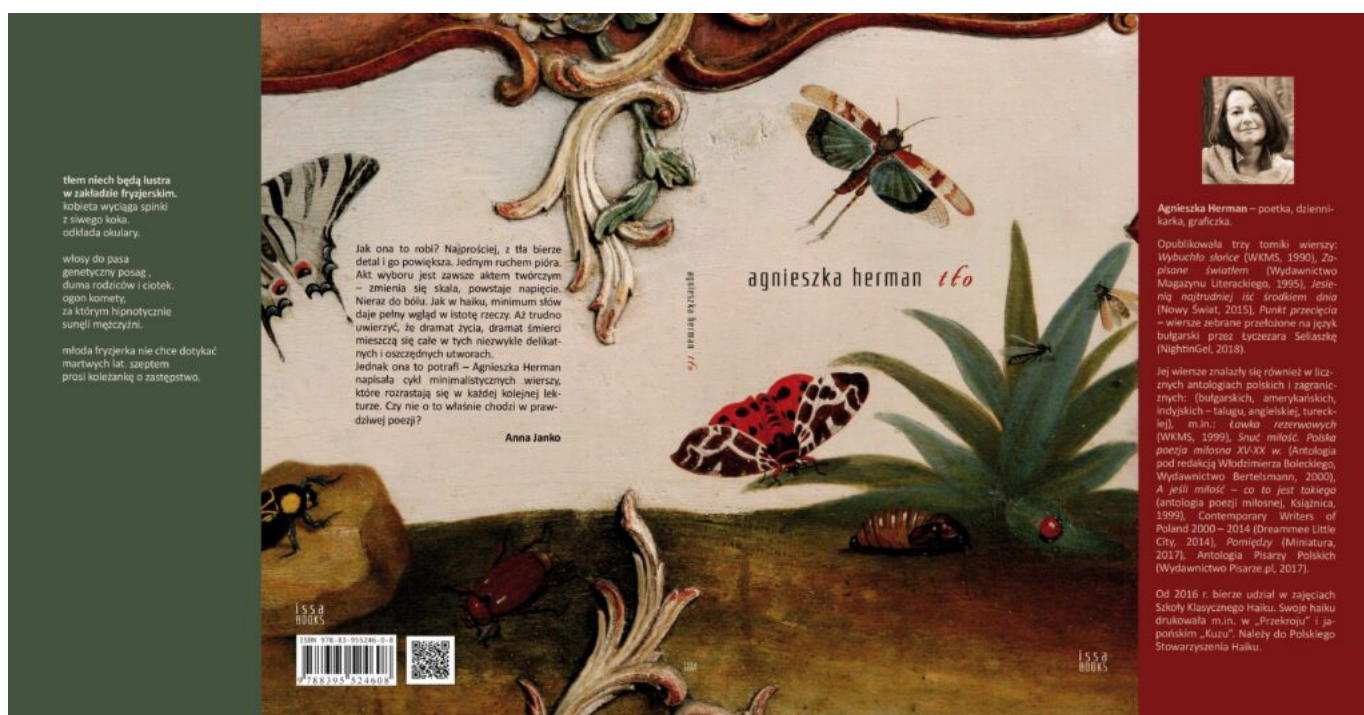
*

ludzie przechodzą

na drugą stronę

bo motyle czarne

jak śmierć.

tłem niech będą lustra
w zakładzie fryzjerskim.
kobieta wyciąga spinkę
z słowego koka,
odkłada okulary.

włosy do pasa
genetyczny posąg,
duma rodziców i ciotek,
ogoni komety,
za którym hipnotycznie
sunęli mężczyźni.

młoda fryzjerka nie chce dotykać
martwych lat, szepcąc
prosi koleżankę o zastępstwo.

Jak ona to robi? Najprościej, z tą bierz
detal i go powiększa. Jednym ruchem pióra.
Akt wyboru jest zawsze aktem twórczym
– zmienia się skala, powstaje napięcie.
Nieraz do bólu. Jak w haiku, minimum słów
daje pełny wgląd w istotę rzeczy. Aż trudno
uwierzyć, że dramaturgia życia, dramat śmierci
mieszczą się całe w tych niezwykle delikat-
nych i oszczędnych utworach.

Jednak ona to potrafi – Agnieszka Herman
napisała cykl minimalistycznych wierszy,
które rozrastają się w każdej kolejnej lek-
turze. Czy nie o to właśnie chodzi w praw-
dziwej poezji?

Anna Janko

agnieszka herman t60

agnieszka herman t60

Agnieszka Herman – poetka, dziennikarka, graficzka.

Opublikowała trzy tomki wierszy: *Wybuchło słonko* (WKMS, 1990), *Zaplane światłem* (Wydawnictwo Młodym Ułtoreckim, 1995), *jesień nożudziej iś środkiem dnia* (Nowy Świat, 2015), *Punkt przecięcia* – wiersze zebrane przełożone na język bułgarski przez Lyczczara Seliaszkę (Nighenel, 2018).

Jej wiersze znalazły się również w licznych antologiach polskich i zagranicznych (bułgarskich, amerykańskich, indyjskich – talagu angielisk, tureckiej), m.in.: *Łowka rezerwowych* (WKMS, 1999), *Snuć miłość* (Antologia poezji miłosnej XIV-XX w. (Antologia pod redakcją Władysława Boleckiego, Wydawnictwo Bertelsmann, 2000)), *A jest miłość – co to jest takiego* (antologia poezji miłosnej, Kalajnica, 1999), *Contemporary Writers of Poland 2000 – 2014* (Dreamsee Little City, 2014), *Pomędzy* (Minimura, 2017), *Antologia Pisarzy Polskich* (Wydawnictwo Pisarzy pl, 2017).

Od 2016 r. bierze udział w zajęciach Szkoły Klasykarnego Haiku. Swoje haiku drukiem miały w „Przekroju” i japońskim „Kuzu”. Należy do Polskiego Stowarzyszenia Haiku.

ISSN 88083

ISSN 88083